

[Helge Adam Møller]

slutte os, og vi medvirker gerne til en hurtig og en positiv udvalgsbehandling.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre kan tilslutte sig dette lovforslag, der er en opfølgning af den nye dyreværnslov fra 1991. Lovforslaget er det samme, som den tidligere regering arbejdede med, og derfor støtter vi det naturligtvis fortsat.

Dele af forslaget bygger i høj grad på et ønske om at efterkomme internationale aftaler, hvilket er noget, vi i Venstre fuldt ud kan tilslutte os. F.eks. er det naturligt at drage nytte af forskningsresultater på tværs af landegrænser. Her er endnu et eksempel på, at EF opfylder en funktion. Gensidig anvendelse af forsøgsresultater, som medvirker til, at de samme forsøg ikke gentages, er utrolig positivt, og dette medfører både fordele for forskerne og mindre omfattende brug af forsøgsdyr.

I forslaget er også indeholdt mulighed for at afslå at give tilladelse til dyreforsøg. Det mener vi også er rigtigt, idet det må forlanges, at det vil være til væsentlig gavn at udføre et givet forsøg, før det bør accepteres, at der gives tilladelse til udførelsen.

Vi finder også, det er rigtigt at sikre, at forsøg udføres forsvarligt og i overensstemmelse med de regler, der gælder i forbindelse med dyreforsøg. At udføre dyreforsøg er forbundet med et ansvar, og dette skal ihændehaveren af tilladelsen naturligvis leve op til. Derfor skal det også være muligt via inspektioner at sikre, at dyreforsøg udføres forsvarligt, og der skal på forlangende kunne gives en demonstration af, hvorledes et givet dyreforsøg udføres.

Vi mener, at loven lever op til de forventninger, der må stilles til sikring af forsvarlig anvendelse af dyr til forsøg, samtidig med at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser på dette område.

Ebba Strange (SF):

Revisionen af lov om dyreforsøg har været ventet længe. Faktisk besluttede vi i 1987, at der skulle ske en revision af loven allerede i samlingen 1988-89, og hvert år har vi så fået at vide, at vi skal lige vente, for vi skal vente på dyreværnsloven, og det har vi så gjort, og nu er den her.

Jeg skal sige indledningsvis, at de ændringer, der foreslås, kan SF støtte; de er klare for-

bedringer af den nugældende lov. Der er indført nogle begreber – bl.a. på inspiration af Det Dyreetiske Råd og inspireret af Europarådskonventionen – som udvider hensynene til forsøgsdyrene, og som skal ses som en begrænsning af forsøg, netop det, som flere ordførere har været inde på: at et forsøg skal kunne afvises, hvis det ikke er til væsentlig gavn.

Anvendelse af dyr til forsøg er jo en sag, som fremkalder lidenskaber hos mange mennesker. Jeg går ud fra, at jeg ikke er den eneste ordfører herinde, der har fået i hundredvis af postkort i forbindelse med denne sag fra mennesker, der beder os om at tage det størst mulige hensyn til dyrene, når vi nu skal revidere loven. Og det er jo mennesker, der skal være dyrenes talsmænd. De kan ikke selv.

Så kommer vi til det, der er det centrale for SF, nemlig om ministerens forslag så er godt nok. Og det mener vi ikke det er. Vi er helt klar over, at vi skal have dyreforsøg. Vi går ikke ind for, at de skal afskaffes, men vi mener, der er mangler i det forslag, vi har her. Og det gælder først og fremmest Rådet for Dyreforsøgs, Dyreværnstilsynets, sammensætning.

Det kan godt være, jeg er den eneste ordfører, der er tilbage, som kan huske debatterne i Retsudvalget, da vi nåede frem til den sammensætning, som fremgår af 1987-loven. De var hårde, de var barske, de tog lang tid, og så endte vi dér, hvor vi endte, med, at vi skulle have en repræsentant ind fra Kræftens Bekæmpelse, fordi han angiveligt skulle stå på dyrenes side. Naturligvis gør han ikke det, og resultatet er, at det egentlige dyreværnssynspunkt faktisk har for lidt indflydelse, for lidt plads, i rådet. Det er noget, som Det Dyreetiske Råd peger på, og rådet peger så på en model, som indeholder 3 forskere, 3 dyrevenner samt 1 fra Det Dyreetiske Råd.

Det ville give en bedre dyrebeskyttelse, og vi i SF vil gøre alt, hvad vi kan, for at prøve at påvirke regeringspartierne under udvalgsarbejdet til at foretage den ændring. Jeg synes, det er afgørende, når vi skal vedtage en sådan lov ud fra dyreværnshensyn, at vi så også ser på det, der er helt afgørende, for det er jo fra rådet, tilladelserne bliver givet. Det er derfra, man udgår, hvis man skal ud at se på, hvordan det foregår, og derfor er det det allervigtigste.

I øvrigt undrer det mig – hvad der fremgår af nogle henvendelser, vi har fået – at der ikke er